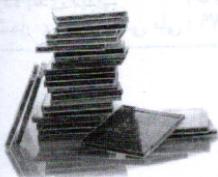

ترکی آذربایجانی در سفر

مکالمات و اصطلاحات روزمرهٔ ترکی آذربایجانی

تألیف و ترجمه: صابر شیباني اصل، عباد ممیزاده ینگجه

به کوشش: مهندس محمد مهدی پیروز مفرد

از مجموعه دیسک‌های فشرده آموزش زبان

دیسک فشرده کتاب

ترکی آذربایجانی در سفر

برای تلفظ بهتر و دقیق‌تر زبان آموزان عزیز تهیه و تنظیم گردیده است.

مرکز پخش: موسسه گسترش فرهنگ و مطالعات ۷۷۳۵۱۳۰۲ - ۷۷۳۵۱۰۱۶

پخش کتاب جواهری:

۰۹۱۲۱۸۹۵۹۸۸

پخش کتاب مبین:

۰۹۱۲۳۱۷۴۷۶۳

کتابسرای بیان:

۰۹۱۲۵۴۴۱۸۵۹

انتشارات ارم: ۶۶۹۶۰۸۳۳

انتشارات آثار: ۶۶۴۶۰۲۳۳

انتشارات بهزاد: ۶۶۴۱۳۶۲۴

انتشارات ققنوس: ۶۶۴۰۸۶۴۰

انتشارات پیمان: ۶۶۴۹۹۱۸۴

انتشارات کلپا: ۶۶۹۵۲۵۶۲

از مجموعه کتابهای آموزش زبان

فروش اینترنتی www.booknew.ir

	پیشگفتار
۱۰	دیباچه
۱۱	فصل اول: تلفظ در زبان ترکی آذربایجانی
۱۷	فصل دوم: دانستنی‌های عمومی
۲۰	روزهای، ماهها، فصل‌ها
۲۶	زمان
۲۹	جهت‌ها
۳۲	اعداد
۳۶	روابط فamilی
۴۰	آب و هوا
۴۳	فصل سوم: مسافرت برون شهری
۴۴	در فرودگاه
۴۸	در بازرگانی و گمرک
۵۱	در ایستگاه راه‌آهن
۵۴	در داخل قطار
۵۷	در پایانه‌ای اتوبوس‌های بین شهری

۱۳۹	فصل هشتم: بهداشت و درمان
۱۴۰	اندامها و اجزای بدن
۱۴۴	در بیمارستان، درمانگاه یا کلینیک
۱۴۷	در دندانپزشکی
۱۵۲	در داروخانه
۱۵۵	فصل نهم: در مراکز هنری و تفریحی
۱۵۶	در موزه و نمایشگاه‌های هنری
۱۶۱	در سینما
۱۶۳	در باشگاه ورزشی و تفریحی
۱۶۷	در تئاتر
۱۷۰	در کنسرت
۱۷۵	فصل دهم: الگوها و ساختارهای دستوری ترکی آذربایجانی
۲۰۷	فصل یازدهم: اطلاعات عمومی و کاربردی جمهوری آذربایجان
۲۱۷	فصل دوازدهم: راهنمای سفر به آذربایجان شرقی
۲۲۳	فصل سیزدهم: راهنمای سفر به آذربایجان غربی
۲۳۱	فصل چهاردهم: راهنمای سفر به استان اردبیل

۶۰	در جاده
۶۲	در تعمیرگاه
۶۵	فصل چهارم: گشت و گذار درون شهری
۶۶	در تاکسی
۶۸	در اتوبوس
۷۱	در خیابان
۷۵	فصل پنجم: خدمات عمومی
۷۶	در دفتر پُست
۷۸	در تلفنخانه
۸۲	در بانک
۸۵	در هتل
۸۹	در رستوران
۹۷	فصل ششم: در مرکز خرید
۹۷	در میوه‌فروشی
۱۰۱	در خواروبار فروشی
۱۰۵	در کفش فروشی
۱۱۰	در لباس فروشی
۱۱۴	در کتابفروشی و کیوسک فروش جراید
۱۲۳	فصل هفتم: نیازهای عمومی
۱۲۴	در عکاسی
۱۲۶	در کفاشی
۱۲۸	در خشکشویی
۱۳۰	در آرایشگاه (مردانه / زنانه)
۱۳۴	در خیاطی

فصل اول

تلفظ در زبان ترکی آذربایجانی

الفبای ترکی آذربایجانی

از دیرباز نگارش ترکی آذربایجانی در ایران با استفاده از الفبای عربی که مورد استفاده زبان فارسی هم هست، انجام شده است. البته این متون همواره به قلم ترک زبانان به تحریر درآمده و خوانندگان آن نیز اغلب از همین قوم بوده‌اند. تلفظ صحیح این متون برای فارسی‌زبانان نه تنها مشکل، بلکه غیرممکن است چرا که در ترکی آذربایجانی صداهایی وجود دارد که در رسانه‌ی نوشتاری نمی‌توان آن‌ها را با حروف الفبای عربی و یا با علایم سجاوندی نشان داد. البته در این کتاب نزدیک‌ترین وجه نگارشی الفاظ ترکی مورد استفاده قرار گرفته است. با این حال توصیه می‌شود برای درک تلفظ صحیح و تمرین اصولی سی‌دی صوتی آن را به عنوان مؤثرترین وسیله‌ی کمک آموزشی به کار ببرید.

حروف زبان ترکی آذربایجانی در دو گروه حروف صدادار و حروف بی‌صدا قرار می‌گیرند. خود حروف صدادار به دو گروه بم آهنگ و زیرآهنگ تقسیم می‌شوند.

(الف) حروف صدادار بم آهنگ: حروفی هستند که با صدای بم ادا شده آهنگ پائینی دارند و عبارتند از:

۱) صدای حرف اول در کلمه‌ی فارسی «آب»: آز (کم) تاوا (ماهی‌تابه)

۲) صدای همزه‌ی ساکن یا صدای شووا (۶) در زبان انگلیسی:

ایشیق (روشن) قیش (زمستان)

۳) او (صدای حرف اول در کلمه‌ی «اوتابق»): اوت (علف) قالوش (نوعی کفش)

۴) او (صدای «خو» در کلمه‌ی «خون» بدون کشیدگی و او): اوچ (بپر) بورا (این‌جا)

ترکی آذربایجانی در سفر

- ب) حروف صدادار زیرآهنگ:** حروفی هستند که با صدای زیر ادا شده و آهنگ بالایی دارند. پنج حرف از نه حرف صدادار ترکی آذربایجانی در این گروه جای می‌گیرند:
- ۱) ا - ه (صدای حرف اول در کلمه‌ی «اوّل») آت (گوشت) سَنْ (تو) نَهْ (چه)
 - ۲) ئ - ئَ (صدای حرف اول در کلمه‌ی «دِه») إئو (خانه) يَشْ (جا)
 - ۳) اى - ئَ (صدای «ای» در کلمه‌ی فارسی «این») ايندی (الان) سَيْزْ (شما)
 - ۴) او (صدای همراهی متصل به واو با کشیدگی صدای واو) جوْتْ (جفت) اوْرَكْ (دل) اوْجْ (سه)
 - ۵) او - و (صدای «ه» در زبان انگلیسی) اوْزُومْ (خودم) گُؤزْ (چشم)
- حروف بی‌صدای حروفی هستند که برای تلفظ به همراهی حروف صدادار نیازمندند و با برخود و یا نزدیک شدن (فقط در ه - ح - و - ئ) دو عضو دهان تلفظ می‌شوند و عبارتند از:**

شکل حرف	مثال	شکل حرف	مثال
ب: بُوغاز (گلو)، قابان (گراز)	خ: سِيخماق (فسار دادن)، آخیش (حریان)		
پ: پاپاچ (کلاه)، ساپ (نخ)	د: دهليک (سوراخ)، دورنا (درنا)		
ت: تالان (غارا)، آت (گوشت)	ذ: ذليل (ذليل): مخصوص کلمات عربی است.		
ث: ثاواب (ثواب)، این حرف مخصوص کلمات عربی است.	ر: آرخ (جوی)، قورخونچ (ترستاک)		
ج: اوچوز (ارزان)، آچ (گرسنه)	توجه: این حرف در ترکی آذربایجانی در اول کلمه و نیز اول بخش نمی‌آید.		
ز: آز (کم)، یاز (بهار، بنویس)	ه: آژان (پاسیان)، ازدر (اژدر)		
ح: حُرمت (احترام)، مخصوص کلمات عربی است.	س: سرکی (ذلت)، سَسْ (صدا)		
ش: آشیریم (خاکریز)، ياش (مرطوب)	ص: اصیل (اصل)، مخصوص کلمات عربی است.		

تلفظ در زبان آذربایجانی

شکل حرف	مثال	شکل حرف	مثال
تجه: تلفظ این حرف معادل «گ» فارسی در کلمات «گاو» و «گوسفند» است.	ض: اضطراب (اضطراب)، مخصوص کلمات عربی است.		
ک: یئمک (خوارکی)، كسيك (بریده) گ: گۇرۇش (دیدار)، گېرىش (دخول، مقدمه)	ط: اضطراب (اضطراب)، مخصوص کلمات عربی است.		
تجه: تلفظ این حرف معادل «گ» فارسی در حالت مفتح (گرم) و مكسور (گرامی) و ساكن (جنگ) می‌باشد.	ظ: ظاھور (نمود)، مخصوص کلمات عربی است.		
ل: اؤلۈم (مرگ)، ديل (زبان)	ع: أعلا (عالی) مخصوص کلمات عربی است.		
م: سوموك (استخوان)، سامان (کاه)	غ: أغلاماق (گریه کرد)، این حرف در اول کلمات ترکی آذربای نمی‌آید. و در کلمات دخیل بصورت ق تلفظ می‌شود		
ن: سن (تو)، اوئن (دە)	مانند: غلبه → قله، غریب → قریب		
و: اوو (شکار)، وور (بزن)	ف: فەرە (مرغ جوان، بیدان، نهال)		
هـ: هاچان (چه وقت)، هارا (کجا)	ق: قاشيق (فاشق)، بوشقاب (بشقاب)		
ى: يو (بسور)، آي (ماه)			

چنان که ملاحظه می‌شود تعداد حروف بی‌صدای زبان آذربایجانی ۳۱ است. با توجه به این که در این زبان ۹ حرف صدادار هم وجود دارد، پس مجموع حروف الفبای زبان ترکی آذربایجانی ۴۰ حرف است، اما فقط یکی از آن‌ها (ا) در الفبا نوشته می‌شود و بقیه با ترکیب یک یا چند حرف و علامت ساخته می‌شوند. به عنوان مثال درج علامت «ء» در روی «و» (و) صدای عو در روی «ب» (بـ - ئـ) صدای کسره‌ی فارسی و هر دوی آن‌ها در اول کلمات به صورت «أو» و «آئـ» نوشته می‌شوند. حرف «هـ» به صورت «هـ» و «ـهـ» صدای فتحه را می‌دهد. ترکیب «ـاـ» با «ـیـ» صدای «ـایـ» فارسی مثل دیل (زبان) و «ـایـ» ترکی مثل «ـمیخـ» و «ـقیرـ» می‌دهد که در وسط و آخر کلمه «ـاـ» حذف می‌شود.

ترکیب «ـاـ» با «ـوـ» صدای «ـأـ» در فارسی «ـأـتـاقـ» و صدای «ـاوـ» در فارسی «ـخـونـ» و صدای «ـاوـ» در زبان ترکی مثل «ـاـزوـكـ»، دـوـزـ، سـوـزـمـهـ» می‌دهد. هر سه ترکیب در وسط و آخر کلمات بدون «ـاـ» نوشته می‌شود.

ترکی آذربایجانی در سفر

علامات ^ در نوشتن به کار نمی‌رود. زیرا به علت وجود قانون هماهنگی اصوات در این زبان خواندن کلمات بدون درج علامات فوق آسان است. فارسی زبان هم با گوش کردن به سی دی مربوطه می‌توانند تلفظ صحیح را یاد بگیرند. لازم به ذکر است که اگر حروف مخصوص زبان عربی از الفبای ترکی آذربایجان حذف شوند و ۹ حرف صدادار اضافه شود (چنان‌که در رسم الخط لاتین متدال است) تعداد کل حروف الفبای آن ۳۲ خواهد شد.

قانون هماهنگی اصوات

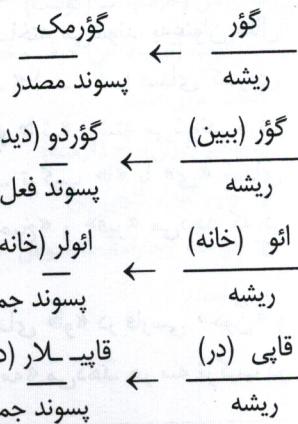
طبق قانون هماهنگی اصوات حروف صدادار در هر کلمه باید جزو حروف به آهنگ و یا زیرآهنگ باشند. به عبارت دیگر در یک کلمه نمی‌تواند هم حروف به آهنگ وجود داشته باشد، هم حروف زیرآهنگ.

بدین جهت اولین حرف صدادار در کلمات، تعیین کننده می‌باشد. مثلاً اگر اولین حرف صدادار در یک کلمه جزو به آهنگ باشد، بقیه حروف هم جزو همین گروه خواهد بود و اگر اولین حرف جزو زیر آهنگ باشد، بقیه حروف نیز جزو گروه زیر آهنگ‌ها خواهد بود. مثال:

گُئروش (هم او و هم او جزو زیرآهنگ است).

آخشمچاغیلار (آ - آ - ی - آ همگی جزو حروف به آهنگ هستند).

می‌دانیم که زبان ترکی آذربایجانی التصاقی بوده و ریشه‌ی کلمات صرف نمی‌شود. لذا برای ساختن کلمات جدید از پسوندها استفاده می‌شود:

تلفظ در زبان آذربایجانی

با توجه به قانون هماهنگی اصوات، اغلب پسوندها در دو گروه طبقه‌بندی می‌شوند: پسوند با حروف به آهنگ (مانند پسوند جمع لار)، پسوند با حروف زیر آهنگ (مانند پسوند جمع لَر). بدین ترتیب در پذیرش نوع پسوند نقش اصلی را آخرین حرف صدادار ریشه‌ی کلمه ایفا می‌کند. یعنی اگر آخرین حرف صدادار کلمه‌ای به آهنگ باشد نوع پسوند نیز به آهنگ خواهد بود. مانند:

آتا (پدر) ← آتلار (پدران)

قویون (گوسفند) ← قویونلار (گوسفندان)

قارپیز (هنداوه) ← قارپیزلار (هنداوه‌ها)

قورو (خشک) ← قورو لار (خشک‌ها)

اؤن (ده) ← اؤنلار (دها)

اگر آخرین حرف صدادار کلمه‌ی زیرآهنگ باشد نوع پسوند هم زیرآهنگ خواهد بود.

مانند:

اوْزوم (انگور) ← اوْزوملر (انگورها)

اُنو (خانه) ← اُنلر (خانه‌ها)

دیل (زبان) ← دیل لر (زبان‌ها)

گُئز (چشم) ← گُئزلر (چشم‌ها)

ال (دست) ← ال لر (دست‌ها)

اگر کلمه‌ای بیش از یک پسوند داشته باشد (که اغلب این‌طور است)، پسوند دوم از

پسوند اول، پسوند سوم از پسوند دوم و... تبعیت خواهد کرد.

کلماتی که حرف آخر آن‌ها «ک» و «ق» هست، با اضافه شدن پسوندی که حرف

اول آن صدادار است تغییر یافته، «ک» به «ئی» و «ق» به «غ» تبدیل می‌شود.

مانند:

اُوردهک (أُرددك) ← اُوردههی (اردک را)